

EXPUNERE DE MOTIVE

Prin Decizia nr. 19 a Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțată la data de 13.11.2023 de către completul pentru soluționarea recursului în interesul legii în dosarul cu nr. 2223/1/2023, instanța supremă a decis că afilierea de noi membri ai unei fundații (subl ns.) sportive reprezintă o modificare de act constitutiv sau, după caz, de statut, astfel că drepturile ce rezultă din calitatea de membru sunt condiționate de înscrierea în Registrul federațiilor a modificării de statut constând în afilierea de noi membri.

Potrivit dispozițiilor art. 517, alin. (4) din Codul de procedură Civilă, dezlegarea dată problemelor de drept este obligatorie pentru instanțe!

Drept urmare, dată fiind dezlegarea dată prin Decizia nr. 19/13.11.2023 de către Înalta Curte de Casație și Justiție, necesitatea obținerii aprobării afilierii cluburilor sportive de către instanțele de judecată, în forma sa actuală, creează o serie de dezavantaje și prejudicii pentru activitatea sportivă din România, afectând în mod direct atât cluburile, cât și sportivii și comunitățile care depind de succesul și funcționarea acestora.

În concluzie, această decizie a creat numeroase dificultăți practice, aruncând întreaga activitate a federațiilor sportive naționale într-o stare de incertitudine juridică și de imposibilitate de aplicare a cadrului legislativ pe termen nu doar scurt ci și mediu și lung pentru argumentele ce vor fi dezvoltate în continuare.

A. SPECIFICITATEA SPORTULUI

Sportul, profesionist și de masă, reprezintă în prezent una din activitățile cu o notorietate substanțială, dezvoltarea acestuia reprezentând o prioritate atât la nivel european, cât și la nivel național. Dezvoltarea masivă a sportului, în general, în ultimii douăzeci de ani a determinat ca majoritatea statelor europene să se confrunte cu situații legislative și juridice inedite, care le-au obligat în majoritatea cazurilor să stabilească reguli derogatorii pentru acest sector de activitate atipic.

În prezent, globalizarea fenomenului sportiv a concentrat reglementările legale cu precădere către federațiile sportive internaționale pe ramură de sport. Trebuie să recunoaștem că acestea sunt cele care, de fapt, controlează și guvernează sportul internațional. Aceste foruri internaționale, prin deciziile, directivele și regulamentele pe care le impun federațiilor naționale

afiliate sunt cele care determină un impact major asupra activității sportivilor și entităților juridice care au ca obiect de activitate sportul.

Din punct de vedere legislativ, sportul românesc trebuie să beneficieze de norme juridice armonizate cu prevederile comparabile la nivel european și care să fie suficient de clare, menite să asigure acestui sector de activitate atât dezvoltarea cât și funcționarea.

În lipsa unui asemenea cadru, sportul românesc va fi în imposibilitate obiectivă de a concura cu alte state, atât din punct de vedere administrativ și economic, cât și din punct de vedere al rezultatelor sportive, în prezent existând riscul major ca activitatea federațiilor sportive naționale să fie nu doar îngreunată ci efectiv blocată ca urmare a efectelor Deciziei RIL 19/2023!

Necesitatea modificării Legii nr. 69/2000, a educației fizice și sportului, a rezultat ca urmare a transformărilor socio-economice din țara noastră în ultimii douăzeci și patru de ani, perioadă scursă de la adoptarea acestui act normativ, a realităților sociale, culminând cu Decizia RIL 19/2023, precum și a necesității tot mai acute de a se sprijini la nivel instituțional activitățile sportive și entitățile juridice care au ca obiect de activitate sportul.

Astfel, este imperios necesar ca legislația română în domeniul sportului să fie în consens cu documentele specifice acestui domeniu, documente adoptate de către forurile internaționale: Charta Internațională a Educației Fizice și Sportului, Charta Europeană a Sportului, Charta Olimpică, Codul Eticii Sportive, Convenția Anti-doping, Convenția Europeană privind violența.

Mai mult decât atât, la nivelul Uniunii Europene se disting o serie de documente care atestă caracterul specific al activității sportive precum: Declarația Consiliului European de la Nisa din decembrie 2000, Cartea albă a Sportului - emisă de Comisia Europeană - care menționează nevoia unei orientări strategice pentru acest subiect, dezbaterăa unor probleme specifice acestuia, în special punerea în aplicare a legislației europene în domeniul sportiv.

Dovada recunoașterii caracterului specific al sportului reiese și din introducerea articolului 165 în Tratatul de la Lisabona prin care se statuează expres că "Uniunea contribuie la promovarea obiectivelor europene ale sportului, *având în vedere totodată caracterul specific*, structurile bazate pe voluntariat, precum și funcția socială și educativă a sportului."

De asemenea, specificitatea sportului este reiterată pe larg și în cuprinsul Rezoluției Parlamentului European din 2 februarie 2012 privind dimensiunea europeană a sportului. Ceea ce trebuie avut în primul rând în vedere este faptul că această realitate cotidiană a lumii sportului este definită de două trăsături importante: tendința rapidă și ireversibilă a transformării sportului

în activitate economică și, în același timp, specificitatea sportului în raport cu celelalte domenii de activitate, sportul reprezentând în prezent o sferă de activitate care încorporează aspecte complexe, specifice din punct de vedere social, economic și mai ales juridic.

Având în vedere specificitatea normelor sportive, precum și impactul social major al activității sportive, prezentele modificări ale Legii educației fizice și sportului sunt necesare datorită situației create în prezent ca urmare a “modificării” legislației prin intermediul Deciziei RIL anterior menționate.

Inclusiv legislația în vigoare, respectiv dispozițiile art 35 alin. 1 din Legea nr. 69/2000 coroborate cu prevederile art. 26 alin. 1 și 2 din același act normativ arată că membrii federațiilor sportive pot fi nu doar asociații constituite în temeiul OG 26/2000 ci și cluburi sportive de drept public sau organizate ca societăți pe acțiuni. Astfel, se recunoaște că normele aplicabile în privința federațiilor sportive naționale derogă de la prevederile generale ale OG 26/2000.

În concluzie, necesitatea stabilirii unor norme speciale cu privire la procedurile de funcționare ale federațiilor și mai ales procedurile de afiliere (obținere a calității de membru) la federațiile sportive naționale este imperios necesară.

Data fiind specificitatea activității federațiilor sportive naționale față de celelalte ramuri de activitate ale persoanelor juridice înființate în temeiul OG 26/2000, apar următoarele dificultăți în funcționarea normală a celor dintâi:

1. Întârzierea participării la competiții și stagnarea dezvoltării sportive

Unul dintre principalele dezavantaje ce izvorăște din necesitatea înscrierii fiecărui membru afiliat printr-o cerere adresată instanței de judecată este dat de timpul excesiv pe care îl necesită obținerea unei hotărâri definitive de admitere a modificărilor actelor constitutive ale federației și înscrierea modificărilor în registrul federațiilor aflat la grefa instanței.

Procesul de afiliere prin intermediul instanțelor de judecată este de natură a întârzia participarea cluburilor sportive la competițiile naționale, ceea ce creează o stare de incertitudine și stagnare. Cluburile nou-înființate, în special, se confruntă cu dificultăți majore în a-și începe activitatea competițională în termenii stabiliți de federațiile sportive naționale, iar această din urmă împrejurare poate descuraja inițiativele locale și private de a înființa noi echipe de fotbal.

Astfel, au existat situații când înscrierea unor modificări ale actelor constitutive/statutelor federațiilor naționale a fost soluționată de către instanțe în mod definitiv după termene de aproximativ doi ani.

Această situație determină incertitudinea cu privire la organizarea campionatelor naționale nefiind cert că fiecare structură sportivă care deține meritul sportiv de a participa poate să-l și exercite raportat la obținerea calității de membru al federației respective. Doar ca exemplu, o structură sportivă care obține meritul sportiv de a promova din campionatele județene în campionatul național organizat de federația națională, trebuie să obțină și calitatea de membru afiliat pentru a putea exercita dreptul de participare în competiția organizată de federația sportivă națională.

În mod evident, în situația în care o ediție de campionat se încheie cel târziu la data de 30 iunie a anului curent (*cel puțin în situația competițiilor fotbalistice*), iar noul sezon începe în luna iulie sau august a anului curent, rezultă că există la dispoziție mai puțin de 60 de zile calendaristice pentru a efectua toate formalitățile pentru afilierea cluburilor care au obținut meritul sportiv de a participa în competițiile federației respective, și anume – organizarea unei adunări generale pentru admiterea ca membru a respectivelor structuri sportive, obținerea avizului autorității guvernamentale competente (în prezent Agenția Națională pentru Sport și obținerea unei hotărâri definitive a instanței). Luând în considerare că perioada 01 iulie – 31 august reprezintă și perioadă de vacanță judecătorească, când activitatea instanțelor este mai redusă, rezultă că este efectiv imposibil să se respecte noul cadru legislativ determinat prin Decizia RIL 19/2023.

2. Prejudicii asupra sportivilor și comunităților locale

Întârzierea afilierii afectează în mod direct sportivii legitimați de aceste cluburi. Tinerii jucători, care sunt adesea în plin proces de formare și dezvoltare sportivă, pierd oportunități esențiale de a-și demonstra valoarea și de a participa la competiții. În plus, comunitățile locale care susțin aceste cluburi sunt private de evenimente sportive ce contribuie la coeziunea socială și la promovarea sportului. În multe zone din România, fotbalul este o activitate centrală în viața comunităților.

În esență, imposibilitatea cluburilor de a concura din cauza întârzierilor administrative prejudiciază nu doar dezvoltarea sportului, ci și legăturile sociale pe care acesta le întreține.

3. Obstacol în calea dezvoltării performanței sportive

Accesul rapid la competiții este esențial pentru dezvoltarea sportivilor de performanță. Întârzierile cauzate de birocrăția judiciară pot afecta calendarul competițional și pot împiedica sportivii promițători să progreseze în carierele lor, având în vedere că un număr mare de jucători

depinde de vizibilitatea și oportunitățile oferite de participarea la campionatele naționale. Orice întârziere în procesul de afiliere compromite pregătirea fizică, mentală și tactică a jucătorilor, raportat la faptul că aceștia din urmă nu pot beneficia de competiții regulate la nivel național sau internațional.

4. Birocrație excesivă și suprasolicitarea instanțelor de judecată

Procedura actuală implică suprasolicitarea instanțelor de judecată cu cazuri administrative care ar putea fi soluționate mult mai eficient în cadrul organismelor sportive competente, precum Federația Română de Fotbal. Aceasta contribuie la creșterea încărcării sistemului judiciar, care are deja un volum ridicat de dosare ce necesită soluționare în domenii mult mai complexe.

5. Rigurozitatea procedurii de afiliere la federațiile sportive naționale

Legislația în vigoare, prin intermediul dispozițiilor Legii nr. 69/2000 și HG 884/2001, are deja implementată o procedură suficient de riguroasă în ceea ce privește afilierea cluburilor sportive, la care se adaugă prevederile din cadrul statutului și normelor interne ale fiecărei federații sportive. Rezultă astfel o procedură mult mai detaliată și mai strictă decât cea desfășurată de instanțele de judecată. Rezultă astfel că pentru ca o structură sportivă să devină membră a unei federații sportive sunt evaluate aspecte legate de conformitatea juridică, financiară și sportivă a cluburilor, fiind impuse standarde clare pentru a asigura că toate cluburile participante întrunesc criteriile necesare pentru a fi afiliate. Astfel, implicarea instanțelor de judecată adaugă doar un pas suplimentar birocratic, fără a aduce o valoare suplimentară în procesul de selecție sau evaluare.

6. Fără afilierea cluburilor, acestea nu pot participa la competiții sportive

Conform dispozițiilor Legii nr. 69/2000 și statutelor proprii, federațiile sportive naționale elaborează și controlează implementarea strategiei de dezvoltare a ramurii de sport pe teritoriul României.

Pentru îndeplinirea scopului ante-menționat federațiile sportive naționale controlează membrii afiliați cu privire la modalitatea de implementare a strategiei de dezvoltare a ramurii de sport.

Astfel, în situația în care numai membrii afiliați pot să participe la competițiile naționale organizate de federația sportivă națională, procedura greoaie de afiliere determină în mod evident nu doar dificultăți în dezvoltarea ramurii de sport, ci și imposibilitatea structurilor sportive care ar obține dreptul sportiv de participare în competiții internaționale (de ex. echipele de fotbal,

handbal sau baschet care participă la competițiile europene inter-cluburi), nu ar avea dreptul legal de a participa la aceste competiții internaționale, aducând într-un final prejudicii de imagine inclusiv României, nu doar federației respective.

Drept urmare, un aspect critic pe care trebuie să îl subliniem este întocmai faptul că, fără afilierea la federația națională pe ramură de sport, cluburile sportive nu pot participa la nicio competiție de fotbal națională sau internațională. Afilierea este condiția esențială pentru a putea concura la nivel național, iar orice întârziere în procesul de afiliere determină automat imposibilitatea obținerii meritului sportiv de a participa la competiții internaționale. Acest lucru afectează în mod direct activitatea competițională a cluburilor, planurile de pregătire și progresul jucătorilor legitimați, care sunt privați de ocazia de a se dezvolta și de a performa la nivel înalt.

7. Necesitatea unui sistem mai eficient și mai accesibil

Așa fiind, o soluție viabilă pentru această problemă ar fi modificarea Legii Sportului în sensul implementării unor norme menite să determine simplificarea și eficientizarea procedurii de afiliere a cluburilor sportive la federațiile naționale de resort.

În locul aprobării afilierii prin intermediul instanțelor de judecată, este necesar să se implementeze un sistem administrativ clar, transparent și rapid, care să permită federațiilor sportive să gestioneze procesul de afiliere în mod direct, în baza unor criterii bine stabilite. O astfel de procedură ar reduce considerabil timpul și costurile asociate procesului și ar asigura o participare neîntreruptă a cluburilor la competițiile naționale și internaționale.

B. ALTE CONSIDERENTE

Situația actuală va determina în curând supraglomerarea instanțelor cu diverse cereri privind federațiile sportive naționale. Astfel, ținând cont că în situația aplicării modelului sportiv european (promovare-retrogradare), practic fluctuația membrilor unei federații este foarte mare, ceea ce determină implicit prin aplicarea cadrului legislativ astfel cum a fost determinat ca urmare a Deciziei RIL 19/2023 solicitarea înregistrării de modificări acte constitutive pentru fiecare federație sportivă în parte în fiecare an calendaristic. În mod evident, în această situație, va crește în mod exponențial gradul de încărcare al instanțelor de judecată. Din această perspectivă ar trebui avută în vedere Recomandarea R(86) 12 a Comitetului de Miniștri al

Statelor Membre ale Consiliului Europei privind măsurile de prevenire și reducere a volumului excesiv de activitate al instanțelor.

Chiar prin intermediul Recomandării menționate a fost emisă o listă exemplificativă de atribuții non-juridice care ar putea fi transferate de la judecători, către alte organisme în conformitate cu împrejurările specifice din fiecare țară. În mod evident, procedura de înregistrare a modificărilor componenței nominale a membrilor unei federații sportive este o chestiune ce se încadrează în limitele acestei recomandări.

În acest sens, este important de observat că afilierea unor structuri sportive la o federație sportivă națională nu reprezintă decât un act de voință al entității respective care dorește să participe la activități sportive organizate în mod oficial de către federațiile sportive afiliate la federațiile internaționale. Nimic nu interzice practicarea unor activități sportive în cadru informal sau fără ca respectivele activități să facă parte din calendarul oficial competițional al unor anumite federații naționale parte din federațiile internaționale corespondente. Altfel spus, afilierea unei structuri sportive la o federație reprezintă actul de voință exclusiv al acelei structuri și nicidecum o obligație legală, ceea ce ar trebui să producă efecte cât mai rapid posibil și printr-o procedură menită să asigure obținerea drepturilor de membru cu celeritate și nicidecum care să implice o durată de timp, astfel cum am arătat mai sus și de câțiva ani, ceea ce determină implicațiile detaliate supra.

C. CONCLUZII

Modificarea legislației, **de urgență**, în sensul eliminării obligativității aprobării afilierii cluburilor la federațiile sportive naționale de către instanțele de judecată este esențială pentru a asigura o funcționare eficientă a activității sportive la nivel național a federațiilor pe ramuri de sport. Adoptarea acestei propuneri legislative ar contribui nu doar la o mai bună gestionare a resurselor sportive, la protejarea drepturilor și intereselor sportivilor și la dezvoltarea pe termen lung a sportului de performanță în România, dar ar clarifica situația legală a federațiilor sportive naționale și a membrilor acestora concomitent cu asigurarea unei modalități de funcționare moderne, în concordanță cu realitatea faptică, modalitate accesibilă atât din punct de vedere normativ, procedural, cât și practic, tuturor celor implicați în fenomen, fie că vorbim despre autorități sau despre oficiali ai federațiilor sau structurilor sportive afiliate sau care doresc să se afilieze.

De altfel, asigurarea unui cadru legal adaptat realităților reprezintă o necesitate, un deziderat menit să asigure activitatea normală a federațiilor sportive și implicit organizarea unor competiții de mai mare anvergură, atragerea unui număr mai mare de sportivi ce își doresc să obțină performanțe și, pe cale de consecință, obținerea unor rezultate meritorii la competițiile internaționale, ceea ce va determina o creștere a popularității României la nivel mondial.

Prin urmare, față de toate argumentele menționate, am elaborat prezenta propunere legislativă de modificare și completare a Legii nr.69/2000 a educației fizice și sportului.

În numele inițiatorilor

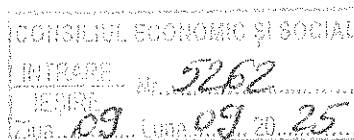
CRISTIAN BRIAN

Lista susținătorilor
Proiect de Lege
pentru modificarea și completarea Legii nr. 69/2000 a educației fizice și sportului

NR.	DEPUTAT/SENATOR	SEMNĂTURĂ	PARTID
1.	SAHODANCI BRIGITA DIA		USDR
2.	SENDROIU VLAD-IOAN		USR
3.	COVICIET PAUL		PSD
4.	TANOSI Stefan		USR
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
17.			
18.			
19.			
20.			
21.			
22.			
23.			

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

Senatul

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. - Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 9 mai 2000, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

- 1. La articolul 35, se introduc patru noi alineate, alin. 1¹, alin. 4, alin. 5 și alin. 6 cu următorul cuprins:**

„ (1¹) Dobândirea și/sau pierderea de către o structură sportivă a calității de membru al unei federații sportive naționale se obține în conformitate cu prevederile statutului federației respective. Drepturile și obligațiile structurilor sportive membre ale unei federații sportive sunt în vigoare de la data deciziei de afiliere provizorie sau definitivă, după caz.”

„(4) Agenția Națională pentru Sport are obligația de a înființa și deține un Registru denumit Registru unic de evidență a membrilor federațiilor sportive, în care se vor menționa cel puțin următoarele informații: denumirea federației sportive naționale pe ramură de sport; denumirile structurilor sportive afiliate și datele de identificare ale acestora (CIS-ul, CUI/CIF), precum și sediul, data afilierii provizorii/definitive și data pierderii calității de membru (dezafierii) provizorii/definitive.”

„(5) Federațiile sportive naționale au obligația de a menține actualizat registrul menționat la alin. 4 de mai sus și de a comunica Agenției Naționale pentru Sport lista membrilor federației respective, în termen de 15 zile de la data la care a fost aprobată de către organul de conducere competent, ori de câte ori intervine o modificare a componenței membrilor acestora.”

”(6) Nerespectarea prevederilor alin. 5 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 la 10.000 de lei, iar dacă lipsurile constatate nu sunt complinite într-un termen de 30 de zile cu suspendarea certificatului de identitate sportivă al federației.”

2. Articolul 36, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(4) Modificarea statutelor sau a actelor constitutive ale federațiilor sportive naționale este supusă procedurilor prevăzute de lege, cu excepțiile prevăzute la art. 35 de mai sus, după ce s-a obținut avizul expres al Agenției Naționale pentru Sport. Modificarea componenței nominale a membrilor unei federații sportive naționale sau organelor de conducere ale acesteia, prin excepție de la prevederile OG 26/2000, nu reprezintă o modificare de act constitutiv sau statut, înregistrarea în Registrul special al federațiilor ținut de grefa tribunalului competent teritorial va fi efectuată exclusiv pentru opozabilitate față de terți.”

Art. II. Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

**PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

GRINDEANU SORIN MIHAI

**PREȘEDINTELE
SENATULUI**

ABRUDEAN MIRCEA